

Sygn. akt VI Ka 229/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Edyta Gajgał (spr.)

Sędziowie SO Barbara Żukowska

SO Klara Łukaszevska

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013r.

sprawy M. B.

oskarżonego z art. 270 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 6 marca 2013 r. sygn. akt II K 1675/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. B.w ten sposób, że opis czynu przypisanego oskarżonemu uzupełnia o ustalenie, iż oskarżony działał w celu użycia dokumentu za autentyczny,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 229/13

UZASADNIENIE

M. B.został oskarżony o to, że:

w sierpniu 2011r. w J.dokonał sfalszowania podpisu J. S.w ten sposób, że na umowie kupna-sprzedaży samochodu marki A. (...)nr rej. (...)z dnia 16 sierpnia 2011r. zawartej pomiędzy J. S.a D. B.w miejscu sprzedającego podpisał się za J. S.,

to jest o czyn z art.270§1kk

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 6 marca 2013r. w sprawie II K 1675/12:

I. uznał oskarżonego M. B.za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.270§1kk wymierzył mu karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda,

II. na podstawie art.44§1kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci umowy,

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 100zł opłaty.

Wyrok ten zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze zarzucając:

- naruszenie przepisu postępowania, to jest art.413§2 pkt 1kpk, mające wpływ na treść orzeczenia, a polegające na niedokładnym i wadliwym określeniu przypisanego oskarżonemu czynu z art.270§1kk poprzez nie zawarcie w jego opisie wskazania, że oskarżony działał „w celu użycia dokumentu za autentyczny”.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wskazanie w opisie czynu przypisanego, że oskarżony działał „w celu użycia dokumentu za autentyczny”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie. Istotnie, jak zarzuca skarżący, z obrazą przepisu art.413§2 pkt 1kpk w opisie czynu przypisanego oskarżonemu nie zostały zawarte wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art.270§1kk.

Warunkiem odpowiedzialności za przestępstwo materialnego fałszerstwa dokumentu poprzez jego podrobienie lub przerobienie jest działanie sprawcy w celu użycia takiego dokumentu za autentyczny. Jak w pełni zasadnie podniósł w apelacji skarżący, ustalenie innego celu działania sprawcy podrabiającego dokument, aniżeli w zamiarze użycia go za autentyczny wyklucza możliwość przypisania mu odpowiedzialności za podrobienie dokumentu.

W tej sprawie nie ulega wątpliwości, że cel użycia dokumentu za autentyczny towarzyszył działaniom oskarżonego, który na umowie kupna-sprzedaży samochodu, przedłożonej w Starostwie Powiatowym we W. celem dokonania rejestracji pojazdu, podpisał się imieniem i nazwiskiem J. S. jako sprzedającego, podrabiając tym samym jego podpis. To ustawowe znamię strony podmiotowej czynu oskarżonego nie zostało jednak ujęte w zarzucie aktu oskarżenia, a oczywiście niepełny opis czynu zarzucanego oskarżonemu nie został uzupełniony przez Sąd Rejonowy w fazie wyrokowania.

Stąd też konieczność zmiany zaskarżonego wyroku jak w części rozstrzygającej, a więc przez uzupełnienie opisu czynu przypisanego oskarżonemu o brakujące ustawowe znamię działania w celu użycia dokumentu za autentyczny. W pozostałej części – nieobjętej korektą – wyrok podlegał utrzymaniu w mocy.

Kierując się zasadami słuszności Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego.